

OKANI SE ONOGA ŠTA TVOJE NIJE

Jedan čovik čudak *bijo*,
ma čudaka *svugdi* ima.
Nije se nikomu *javja*,
niti s *kin* razgovara.
Nije *bijo* mutav,
radio je svoj *posa*, o sebi se briga.

Nikoga u bolesti *poodijo*,
mrca na ukop *ispratijo*.
Nikomu na pir *doša*.
Ničiji *pićerin* rakije *popijo*,
niti je *ko š njimen*,
njegovo vino ili rakiju kuša.

Nije ni zlo činiyo,
onomu *ko* u nj ne dira.
Rekli bi *judi* da je svoje vrste,
Bog i *take* stvori.
Dva su prsta na ruci,
jedan do drugoga,
a nisu ista.

Dvi rašejke koje su nikle u škripu,
iščupa i *zasadijo* u vinograd, *oma* uz put.
Odnikud donijo dobar navrtak,
navrnijo trišnje.
Razresle se i počele rađat.
Na *njiman trišanja*, *svak* se krsteći *čudijo*,

krupne i zdrave *ko* da *nji* *cukron rani*,
i pisme njin piva.

Nije ni svojoj *dici* *dava* da *nji* *zobju*.
Svake godine uoči Sv. Ante bi *nji* *pobra*,
u *sapetin*, na *mageretu* *gonijo* na *pazar* u *Zadvarje*.
Na *ramenu* pun *veliki krto* *nosijo*,
na *njiman* bi *dosta* *novaca* *ubra*.

Toliko su *krupne* i *sočne* *bile*,
izokola bi *čobani* *oblalazili*,
ne bi li *koja trišnja*
vanka *zida* *pala*, da se *mogu* za *nju* *mašit*.
Nikomu na *pamet* *palo* *nije*
da je s *grane* *ubere*,
ni ako mu *grana* nad *čelon* *maše*.

Prolazijo tuda *jedan dičarac*,
zagleda trišnju, i *vidijo* *nikoliko trišnja*.
Obazira se oko *sebe*. *Nigdi* *nikoga*.
Osokoli se, *priskoči* *priko* *zida*.
Ko viverica, na *cablo* se *uspentra*.

Još *trišnje* *ubra* *nije*.
Dolibijo se *gospodar*,
držeći u *ruci* *debelu takju*.
Ka je *dičarac* o *stra* s *cabla* *skočijo*,
po *leđan* ga *takjon* *nemilo* *zamlatijo*,
ostale *velike* *masnice*.

Doša *kući cili* *smeten*, *ništa* *govorijo* *nije*.

Primitila mater da se o svi krije.
Na upit njezin kaza šta je bilo
i *priklinja* neka to nipošto,
nikomu o *čejadi* kućne ne otkrije.

Pokaza *njon* leđa, *ka* tamo rana duboka,
iz nje krv kapi.
Odvela ga *dokturu*
da mu ranu očisti i *metne* zavoj.
Doktur ga *prigleda* i *utvrdijo*
da su mu dva rebra *nacikla*.

Sazna i *ćaća*. Bilo vike i *sovanja*.
Mater muža smirivala: *Dite* je,
a *trišnje* je i tako oni vrag obra.

Oduvik se *pajitkovalo*,
šta iza branja i žetve ostane,
branilo se nikomu nije.
U Bibliji piše, *pajitkovanje*
nije sramota ni *grijota*.

A *ditetu* je rekla:
Okani se onoga *šta* tvoje nije,
sve da je *suvo* zlato po putu prosuto.
Za nekoliko *trišnja*, koje ni ubra nisi,
cili si pribijen.

Sramota je na te i na nas pala.
Neka je on *trišnje* pobra, i proda,
u njemu je *zvir* ostala.